

bliver sendt ud til Landmændene om, at saadan og saadan er nu Bestemmelserne i Lovforslaget, indsender Begæring om, at de ønskede at udføre saa og saa meget. Ellers er jeg bange for, at det muligvis bliver de store Kornhandlere og Korngrossererere, der løber af med Fortjenesten her. Det kan være, det har sine Vanskeligheder at faa det praktiseret, men jeg synes ellers, der kunde være noget tiltalende i, at den enkelte Landmand saaledes kunde melde sig med Tilkendegivelse af, hvad han kunde ønske at udføre; var det for stort et Kvantum, skulde det naturligvis reduceres.

Der er en Del Landmænd her, og ikke mindst, ja, man kan vel sige udelukkende, Landmænd af det konservative Folkeparti, der har været meget utilfredse med mange Bestemmelser i dette Lovforslag. Jeg vil gerne sige: Lad dog os, der tilhører Landbruget, hylde det Ord, der siger, at naar vi sidder inde med Jorden, saa forpligter det; lad os huske paa det, og lad os betragte det som en Bressag, netop i vanskelige Tider for vort Land, at være med til at yde vor Skærv til, at det hele kan gaa nogenlunde. Der skulde dog ogsaa helst i Politik være nogen Idealitet, det skulde dog helst ikke være saadan, at man fra alle Sider, fra Landbrugets, fra Arbejdernes, fra Arbejdsgivernes og Tjenestemændenes, evig og altid, særlig i Tider som disse, blot søger at bjærge til sig det mest mulige. Det forekommer mig, at netop i Tider som disse har ikke mindst vi Rigsdagsmænd Pligt til, naar vi kommer ud i Landet til vore Standsfæller og andre, at gøre opmærksom paa, at vi lever i en Tid, hvor vi maa nedskrue Fordringerne saa meget som muligt. Her behandles en Sag, hvor vi maa tale til Landmændene og sige: der er Grænser for, hvor store Fordringer man maa stille. Sikkert er det i alt Fald, at det er kun et lille Faatal af Landmændene, der vil finde, at man gaar haardt frem overfor Landbruget gennem det Lovforslag, der her er fremsat. Lad der være nogle enkelte, saaledes vil det vel altid vedblive at være, men det store Flertal vil finde, at der her i høj Grad er taget Hensyn til Landbruget. Derfor synes jeg — og det vil jeg gerne sige i al Skikkelighed til de tre konservative større Landmænd, der har taget Ordet her —, at det ser mindre godt ud, at de i saa høj Grad, som Tilfældet har været, har øvet Kritik overfor dette Lovforslag. For det gaar ikke de Herrer

for nær, det gaar ikke det store Landbrug for nær. I det hele kan efter min Mening Landbruget, det større som det mindre, absolut være tjent med Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af Landbrugsministeren. Jeg synes, det ser lidt mærkeligt ud, naar man særlig fra det konservative Folkepartis Side har kritiseret det ogsaa med Hensyn til Eksportafgiften. Hvorledes vil det dog være muligt at skaffe de Indtægtsbeløb, som er nødvendige, hvis man ikke samtidig sørger for at faa noget ind ved netop at udføre Vaarsæd her fra Landet? Vi ser, hvorledes det hele er anspændt her i Landet med Hensyn til Skatteudskrivninger; der er endog Kommuner, hvor man for enkelte Skatteyderes Vedkommende er kommet op til ca. 70 pCt. af hele deres Indtægt. Vi kender saa udmærket godt, hvorledes Landet i den Henseende ligger, derfor skulde man synes, at der netop fra det konservative Folkepartis Side næredes Betænkkelighed ved at gaa saa haardt frem mod Lovforslaget her. Jeg synes i det hele, at det er en særdeles kortsynet Politik, og derfor vil jeg ogsaa tro, at naar man nu først en Gang kommer til at arbejde i Udvalget, vil det vise sig, at man ogsaa fra det konservative Folkepartis Side i sin store Almindelighed vil kunne slutte sig til Principperne i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal hermed meget anbefale, at man vedtager det af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Lovforslag nogenlunde uændret.

Anden Næstformand (Parkov): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 27. August, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Kornlov for Høstaaret 1920
—21.

Mødet hævet Kl. 4⁴⁵.